

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală privind-o pe

Liubii Irina xxxx, născută la xxxx, originară și domiciliată în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.04.2017–31.10.2018;

Instanța de apel: 21.11.2018 – 20.03.2019;

Instanța de recurs: 30.05.2019 – 28.01.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31 octombrie 2018, Liubii Irina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.90 Cod penal pedeapsa închisorii stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Liubii Irina în beneficiul părții vătămate Grecica Sergiu prejudiciul material în sumă de 24 856 lei, prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 lei.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Liubii Irina Igor la 19.06.2016, aproximativ la ora 04:15, conducând automobilul de model „xxxx”, cu n/î xxxx și deplasându-se pe partea carosabilă a str. Decebal, din direcția cartierul

„Centru” spre cartierul „Dacia” din mun. Bălți, în apropiere de intersecție cu str. Darwin, vizavi de casa nr.xxxx, dând dovadă de sine încredere exagerată și nefiind atentă la trafic, grav a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 (în vigoare din 13.07.2009) și anume pct.45. 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului - în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului dat și cu partea din față, pe dreapta a automobilului dat, a tamponat pietonul Grecica Stanislav xxxx ., care traversa partea carosabilă a str. Decebal, de la stânga la dreapta, după direcția de deplasare a automobilului dat, în urma căruia pietonului Grecica Stanislav, conform raportului de expertiză EML nr.342 D din 28.08.2016, i-au fost cauzate leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate de la inculpata Liubii Irina cheltuielile de judecată în sumă de 2 134 lei în beneficiul statului, argumentând următoarele:

- instanța de fond contrar prevederilor art.art.227-229 Cod procedură penală a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpată a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului;

- odată ce instanța a recunoscut-o vinovată pe Liubii Irina de săvârșirea accidentului rutier, din contul acesteia urmau a fi încasate și cheltuielile judiciare în sumă de 3 134 lei;

3.2 Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței adoptate, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Liubii Irina să fie achitată.

În motivarea apelului apărătorul a invocat următoarele argumente:

- sentința a fost bazată doar pe presupuneri contrar prevederilor art.389 Cod de procedură penală, or, vinovăția inculpatei nu a fost confirmată prin probe veridice și incontestabile;

- instanța a ignorat argumentele apărării și nu s-a pronunțat asupra acestora;

- din analiza tuturor probelor cercetate rezultă că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- organul de urmărire penală nu a prezentat probe care ar confirma că inculpata a încălcat anume prevederile pct.45 alin.(1) lit. a), b), d) și alin.(2) din Regulamentul Circulației Rutiere;

- la baza sentinței de condamnare instanța de fond a pus concluziile raportului de expertiză judiciară nr.1220 din 11.11.2016, însă nu a argumentat de ce prima expertiză este mai prioritară decât a doua expertiză nr.1396 din 09.12.2016, or, din

concluziile acesteia rezultă că Liubii Irina nu a avut posibilitate tehnică de a evita tamponarea;

- martorii audiați confirmă concluziile expertizei nr.1396 din 09.12.2016, precum și declarațiile inculpatei, care a menționat că partea vătămată care era în stare de ebrietate a traversat strada neregulamentară și a apărut brusc în fața automobilului;

- declarațiile părții vătămate precum că, a servit doar un pocal de bere și că nu este vinovată de săvârșirea accidentului, urmau a fi apreciate critic, or, acesta nu a putut explica faptul care era necesitatea să traverseze carosabilul în loc nepermis, dacă la distanță de câțiva metri era amplasată trecerea pentru pietoni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatei a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Liubii Irina a fost achitată de sub învinuirea adusă în baza art.264 alin. (3) lit. a) Cod penal pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond pripit a conchis că acțiunile inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, or, în speță nu a fost făcută o analiză amplă a probelor, nefiind constatată o legătură cauzală între acțiunile inculpatei Liubii Irina și urmările survenite în urma accidentului.

În continuare, Colegiul penal a relevat că nu poate susține soluția primei instanțe privind condamnarea lui Liubii Irina, or, prima instanță urma să stabilească faptul încălcării regulilor de circulație de către inculpată, în ce se exprimă aceste încălcări și care prevederi ale Regulamentului circulației rutiere sau ale altor reglementări relevante au fost încălcate, iar în situația în care acțiunile lui Liubii Irina nu contravin nici unei reguli de securitate a circulației urma să pronunțe o sentință de achitare, deoarece în situația data nici nu există legătură cauzală între faptă și urmările prejudiciabile.

Instanța de apel a reținut că potrivit actului de învinuire lui Liubii Irina i s-a incriminat încălcarea gravă a pct.45 alin.1) RCR conform căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră alin. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

La fel, instanța de apel a menționat că probele prezentate de acuzare confirmă existența accidentului care a avut loc la data de 19.06.2016 ora 04¹⁵, implicarea automobilului de model „xxxx” cu n/î xxxx condus de Liubii Irina, la fel urmările prejudiciabile suportate de Grecica Stanislav sub formă de leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, însă acestea (informația 902 din 19.06.2016, despre

comunicarea faptului de accident, raportul de expertiză medico-legală nr.342 D din 15.08.2016), însă nu confirmă legătura cauzală, or, din probele menționate nu se stabilește regulile de securitate încălcate de către Liubii Irina.

În argumentarea acestei concluzii instanța de apel a mai relevat că unicul punct al Regulamentului circulației rutiere care este indicat în actul de învinuire precum că a fost încălcat este pct.45 atât alin. 1) cât și alin.2), însă cerințele pct. 45 RCR nu presupun în mod exclusiv că pentru orice accident rutier vinovăția revine conducătorului auto, deoarece în cazul dat, de fapt accidentul rutier a avut loc din cauza traversării neregulamentare a carosabilului de către partea vătămată.

Astfel, instanța de apel a reținut că în conținutul sentinței de condamnare au fost descrise un șir de probe admise în susținerea actului de învinuire adus lui Liubii Irina și anume: raportul de expertiză medico-legală nr.283 D din 08.07.2016, din care rezultă că la cet. Grecica Stanislav s-a constatat: edem și excoriații frontal dreapta, fractura os frontal pe dreapta, fractura închisă col chirurgical humerus drept cu deplasare; raport de expertiză medico-legală nr.342D din 15.08.2016 din care rezultă că la cet. Grecica Stanislav s-au constatat vătămări grave; proces verbal de experiment la procedura de urmărire penală din 11.10.2016; raport de expertiză judiciară nr.1220 din 11.11.2016, din care rezultă că la momentul apariției pietonului în vizorul conducătorului automobilului de model „xxxx” cu n/î xxxx de la locul său de lucru, ultimul avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare, conducătorul automobilului de model „Ford Fiesta” trebuia să acționeze în conformitate cu prevederile cerinței pct.45 alin.(2) RCR și trebuia să reducă viteza, sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului iar neaplicarea la timp a frânei de către conducătorul automobilului „xxxx” cu n/î xxxx se afla în legătură cauzală cu accidentul rutier; raport de expertiză judiciară nr.1396 din 09.12.2016, conform căruia conducătorul automobilului de model „xxxx” cu n/î xxxx, nu a avut posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare, însă aceste probe fără a fi apreciate multilateral de instanța de fond, au fost admise și puse la baza sentinței de condamnare.

În acest context, instanța de apel a menționat că în cadrul urmăririi penale a fost numită expertiza auto tehnică. Conform raportului de expertiză judiciară nr.1220 din 11.11.2016, expertul a indicat: „însă de soluționat întrebarea referitor posibilității/imposibilității tehnice a conducătorului automobilului de a evita tamponarea pietonului prin frânare în momentul real de apariție a obstacolului de circulație, nu este posibil”. La data de 29.11.2016 organul de urmărire penală a numit o expertiză auto tehnică suplimentară, una din întrebări adresate expertului era: „dacă a avut posibilitate tehnică Liubii Irina conducând automobilul de model „xxxx” ce se deplasa cu viteza de circa 50 km/oră să evite tamponarea pietonului prin frânare ”. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1396 din 09.12.2016, inculpata Liubii Irina nu a avut posibilitate tehnică de a evita tamponarea (f.d.76).

Reieșind din cele menționate și ținând cont de prevederile pct. 1 al RCR care indică, că regulamentul cuprinde normele ce determină circulația vehiculelor și

pietonilor pe drumurile publice ale RM, precum și pe teritoriile adiacente acestora. Respectarea regulamentului va garanta tuturor participanților la trafic, protecția mediului, ocrotirea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice, precum și apărarea proprietății acestora, instanța de apel a conchis că Liubii Irina a respectat cu strictețe prevederile regulamentului, iar organul de urmărire penală contrar acestor norme a apreciat drept obstacol pietonul Grecica Stanislav, or, în situația dată, acesta deținea calitatea de pieton și urma să respecte normele RCR și să traverseze strada în corespundere cu pct.115 RCR, deoarece anume încălcarea acestor prevederi a dus la producerea accidentului din 19.06.2016 și nu încălcările pct. 45 al RCR după cum indică organul de urmărire penală.

Colegiul penal a mai specificat că nu poate susține actul de învinuire și soluția primei instanțe privind încălcarea pct.45 a RCR de către Liubii Irina în situația în care Grecica Stanislav se afla în mișcare de a traversa strada, ori acesta nu stătea nemișcat pe carosabil, pentru a fi apreciat drept un obstacol pentru Liubii Irina. Pietonul Grecica Stanislav urma să fie apreciat de instanță drept un obstacol în deplasarea automobilului condus de Liubii Irina doar în situația în care acesta se afla nemișcat pe carosabil sau în situația deplasării pe carosabil în direcția automobilului sau în sens opus acestui automobil pentru care putea fi aplicabil pct.45 RCR, dar nu în situația în care acesta traversa carosabilul, circumstanțe ce exclud posibilitatea conducătorului auto de a evita tamponarea în astfel de situații, fapt confirmat și prin raportul de expertiză. În concluzie - între fapta lui Liubii Irina și urmările prejudiciabile suportate de Grecica Stanislav nu există legătură cauzală, or, probele cercetate nu stabilesc încălcarea regulilor de securitate a circulației de către aceasta.

La acest capitol, Colegiul a mai reținut că martorii audiați în cadrul ședinței de judecată confirmă concluziile expertului, precum și declarațiile date de către inculpată. Martorii și inculpata au invocat faptul că partea vătămată traversa strada neregulamentară, era în stare de ebrietate și a apărut brusc în fața automobilului.

Tot aceste persoane au relatat instanței, că anume partea vătămată a sărit peste automobil, fiind lovit anume cu faza din partea stângă, deci totul s-a petrecut foarte repede. Se confirmă și faptul că partea vătămată Grecica Stanislav în seara cu pricina a făcut abuz de băuturi alcoolice fiind în stare de ebrietate, fapt confirmat și prin fișa bolnavului, în care sunt incluse concluziile medicilor.

În final, instanța de apel ținând cont de soluția de achitare adoptată a respins ca nefondat apelul procurorului prin care s-a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele motive:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar instanța a admis o eroare gravă de fapt;

- probele prezentate de acuzare în susținerea învinuirii au fost apreciate eronat și contrar prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală;

- în cadrul judecării cauzei în instanțele de judecată s-a constatat cu certitudine comiterea accidentului rutier de către Liubii Irina în rezultatul căruia Grecica Stanislav a primit leziuni corporale grave, periculoase pentru viața sub forma de traumatism craniu/cerebral închis manifestat prin echimoze și excoriații multiple a scheletului facial, fractura înfundată osul frontal și orbital, sinus maxilar pe dreapta cu deplasarea fragmentelor, zona de contuzie hemoragică în lobul frontal drept faza acuta, hematom subdural minim jurul lobilor frontali în faza acuta, hemo sinusită pe dreapta, fractura închisă a col chirurgical humerus drept cu deplasare;

- leziunile corporale descrise în raportul de expertiza medico-legală nr.342 D, din 15.08.2016, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prezintă pericol pentru viața și în baza acestui criteriu se califica ca vătămare gravă;

- potrivit raportului de expertiză nr.1220 din 11.11.2016, din punct de vedere tehnic, conducătorul automobilului de model xxxx cu n/î xxxx, a avut posibilitatea tehnică de a evita tamponarea automobilului prin frânare, iar neaplicarea frânei de către conducătorul automobilului se află în legătură cauzala cu accidentul rutier. Conducătorul automobilului de model xxxx trebuia să acționeze în conformitate cu prevederile art.45 alin.2 RCR și trebuia să reducă viteza, sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier;

- deși suplimentar a fost efectuată o expertiza judiciară, iar conform raportului de expertiză nr.1396 din 09.12.2016, din punct de vedere tehnic la momentul declanșării obstacolului de circulație pentru conducătorul automobilului de model Ford-Fiesta, ultimul nu avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare, instanța de fond corect a apreciat raportului de expertiză nr.1220 din 11.11.2016, deoarece acesta se afla în coroborare și cu celelalte probe administrate legal în cadrul urmăririi penale și ulterior cercetate în instanța de judecată și anume:

- declarațiile părții vătămate Grecica Stanislav și martorilor Scorpan Valeriu, Tonciuc Serghei, Vlasenco Maxim și Gorencu Marius;

- la fel, vinovăția lui Liubii Irina a fost confirmată și prin probele scrise: f.d.10 informația 902 din 10.06.2016 din care rezultă că pe str. Decebal a avut loc un accident rutier; f.d.12 proces - verbal de cercetare la fata locului din 10.06.2016 cu anexă foto-tabel și schița accidentului rutier; f.d.47 raport de expertiză medico-legală nr-283 D din 08.07.2016 din care rezultă că la cet. Grecica Stanislav s-a constatat leziuni corporale; f.d.49 raport de expertiză medico-legală nr-342D din 15.08.2016, din care rezultă că la cet. Grecica Stanislav s-a constatat vătămări corporale grave periculoase pentru viața; f.d.51 proces-verbal de experiment la procedura de urmărire penală din 11.10.2016; f.d.64 raport de expertiză judiciară nr.1220 din 11.11.2016;

- concluzia instanței de apel despre lipsa legăturii cauzale între fapta lui Liubii Irina și urmările prejudiciabile suportate de Grecica Stanislav este pripită, or, toate probele prezentate de acuzare demonstrează contrariul;

- instanța de apel nu a clarificat obiectiv aprecierea circumstanțelor și mijloacelor probatorii care au stat la baza învinuirii, pronunțând o decizie ilegală.

6. Judecând recursul ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit normelor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit constată că Liubii Irina a fost pusă sub învinuire în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, prima instanță a pronunțat o sentința de condamnarea în privința lui Liubii Irina, ulterior de către instanța de apel, sentința nominalizată a fost casată, fiind adoptată o soluție de achitare în privința lui Liubii Irina de sub învinuirea imputată.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a dispus casarea sentinței primei instanței și just a reținut că soluția primei instanțe nu poate fi susținută, or, în acțiunile lui Liubii Irina lipsesc elementele infracțiunii prevăzute la art.264 al.(3) lit. a) Cod penal al RM.

Colegiul lărgit menționează că, temeiurile invocate de către recurent privind dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de apel, precum și

argumentele acestuia, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, instanța de recurs subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Astfel, alegațiile procurorului, precum că probele prezentate de acuzare în susținerea învinuirii au fost apreciate eronat și contrar prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală de către instanța de apel, instanța de recurs le va aprecia ca fiind neîntemeiate și atrage atenția că, potrivit art.99 alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză, iar art.100 alin.(4) prevede că toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În contextul dat, Colegiul lărgit reține că prevederile enunțate supra au fost respectate de către instanța de apel, astfel că, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a pus la baza soluției numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și au motivat admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel corect a reținut faptul că probele prezentate de acuzare și acceptate de prima instanță în sensul menținerii actului de învinuire și care nu au fost puse la îndoială de instanța de apel, au confirmat faptul accidentului rutier, implicarea automobilului de model „xxxx” cu n/î xxxx, condus de Liubii Irina în accidentul rutier și la fel urmările prejudiciabile ale accidentului sub formă de vătămare gravă a integrității corporale periculoase pentru viață a pietonului Grecica Stanislav, însă nu au confirmat legătura causală între acțiunile lui Liubii Irina și urmările survenite în urma accidentului rutier produs, precum și nici regulile de securitate încălcate de către Liubii Irina.

Prin actul de învinuire, inculpatei îi este incriminată încălcarea pct.45 Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin HG nr.357 din 13.05.2009 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce

influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că cerințele pct.45 RCR nu presupun în mod exclusiv că pentru orice accident rutier vinovăția revine conducătorului auto, or, pot avea loc accidente și din cauza traversării neregulamentare a carosabilului de către pietoni.

Colegiul penal lărgit apreciază critic și rupte din context, afirmațiile procurorului precum că *potrivit concluziilor raportului de expertiză nr.1220 din 11.11.2016, din punct de vedere tehnic, conducătorul automobilului de model xxxx cu n/î xxxx a avut posibilitatea tehnică de a evita tamponarea automobilului prin frânare, iar neaplicarea frânei de către conducătorul automobilului dat se afla în legătură cauzala cu accidentul rutier dat*, or, potrivit concluziilor aceluiași raport de expertiză nr.1220 din 11.11.2016, expertul a menționat că „... *obstacolul real de circulație pentru conducătorul automobilului de model xxxx cu n/î xxxx, pietonul a creat în momentul reînnoirii deplasării sale în fugă după oprirea sa temporară pe carosabil. Însă de soluționat întrebarea referitor posibilității/imposibilității tehnice a conducătorului automobilului de a evita tamponarea pietonului prin frânare în momentul real de apariție a obstacolului de circulație, nu este posibil deoarece în baza materialelor prezentate la expertiză nu este posibil de calculat în cât timp pietonul a parcurs distanța din momentul real de apariție a obstacolului de circulație până la momentul tamponării*” (f.d.64 - 64).

Mai mult de atât, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit expertizei judiciare nr.1396 din 09.12.2016, efectuată suplimentar, s-a confirmat că inculpata Liubii Irina nu a avut posibilitate tehnică de a evita tamponarea (f.d.76-79).

Sub aspectul celor constatate supra, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a conchis că Liubii Irina a respectat cu strictețe prevederile regulamentului, iar organul de urmărire penală contrar acestor norme a apreciat drept obstacol pietonul Grecica Stanislav, or, în situația dată acesta deținea calitatea de pieton și urma să respecte normele Regulamentului circulației rutiere și să traverseze strada în corespundere cu pct.115 RCR.

Mai mult, ținând cont de concluziile raportului de expertiză judiciară nr.1396 din 09.12.2016, pietonul Grecica Stanislav putea fi apreciat drept un obstacol în deplasarea automobilului condus de Liubii Irina, doar în situația în care acesta se afla nemișcat pe carosabil sau în situația deplasării pe carosabil în direcția automobilului sau în sens opus acestui automobil pentru care putea fi aplicabil pct.45 RCR, dar nu în situația în care acesta traversa carosabilul în circumstanțe ce exclud posibilitatea conducătorului auto de a evita tamponarea în astfel de situații, fapt confirmat și prin raportul de expertiză judiciară.

Colegiul penal lărgit subliniază că, martorii audiați în cadrul ședinței de judecată au confirmat concluziile expertului, precum și declarațiile date de către

inculpată. Martorii și inculpata au invocat faptul că partea vătămată traversa strada neregulamentară, era în stare de ebrietate și a apărut brusc în fața automobilului. Tot aceste persoane au relatat că, anume partea vătămată a sărit peste automobil, fiind lovit anume cu faza din partea stângă, deci totul s-a petrecut foarte repede. S-a confirmat și faptul că partea vătămată Grecica Stanislav în seara cu pricina făcuse abuz de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate, fapt confirmat declarațiile martorilor, inculpatei Liubii Irina, precum și prin probele scrise și anume fișa bolnavului în care sunt înscrise concluziile medicilor.

Colegiul penal lărgit conchide că probele prezentate de acuzare și cercetate în prima instanță, ulterior verificate și în instanța de apel, nu stabilesc încălcarea regulilor de securitate a circulației incriminate lui Liubii Irina și denotă cert faptul lipsei legăturii cauzale între fapta lui Liubii Irina și urmările prejudiciabile suportate de Grecica Stanislav.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că argumentele invocate de către acuzare sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanța de apel și-a motivat în deplină măsură soluția adoptată de către acestea în sensul achitării lui Liubii Irina de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, constatând cu certitudine, prin analiza obiectivă a cumulului de probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Respectiv, în atare situație, Colegiul penal lărgit, reieșind din practica sa constantă, va respinge, ca nefondate, alegațiile procurorului, reiterând faptul că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Colegiul penal lărgit găsește vădit nefondată invocarea procurorului, precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, având în vedere că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod obligatoriu expunerea amănunțită asupra tuturor elementelor de fapt menționate de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei hotărâri motivate.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Reieșind din considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate în recurs de către recurent, care ar genera casarea deciziei adoptate în sensul invocat, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauză penală privind-o pe **Liubii Irina xxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 februarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico